

Ivan Lehotský: Kde berú tú nekonečnú, do neba volajúcu drzosť? Politický drobizg z krajín EÚ a NATO, ktoré si ani vlastné hranice nedokážu ubrániť pred gangmi neozbrojených ekonomických migrantov, najhlasnejšie poučá, kritizuje a uráža veľmoci Rusko, Čínu či Irán

- CZ24 News | 14. prosince 2022

EU: Politický drobizg z krajín EÚ, ktoré si vlastné hranice nedokážu ubrániť ani pred gangmi neozbrojených ekonomických migrantov, zvyčajne najhlasnejšie a najodvážnejšie poučá, kritizuje a uráža nezápadné veľmoci ako Rusko, Čínu či Irán. A žiaľ, týka sa to aj našich predstaviteľov

V pondelok v Bruseli, potom, ako tam Rada EÚ pre zahraničné veci schválila rozšírenie sankčného balíka EÚ voči Iránu za „potláčanie ľudských práv a represie voči demonštrantom“, štátny tajomník Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR Andrej Stančík (OĽaNO) vyzval Irán, aby neposkytoval Rusku drony, lebo sú zneužívané na ničenie infraštruktúry a terorizujú ukrajinských obyvateľov.

„Pre EÚ je to veľký problém, lebo vidí, že iránske drony sú od začiatku vojny na Ukrajine,“ povedal Stančík, zrejme majú na mysli fakt, že ruské a iránske zbrane ničia a zabíjajú – na rozdiel od Himarsov a iných západných zbraní, vrátane napríklad aj slovenských húfnic, ktoré na Donbase prinášajú civilistom, vrátane detí, mier, lásku, zdravie a radosť.

Odhliadnuc od toho, že poslanec Stančík môže mať pre svoju náhlu snahu sa zviditeľniť ako horlivý euroatlantista celkom prozaickú motiváciu – je namočený do úplne čerstvého škandálu, písali sme o tom [TU](#) – predsa len je to opäť moment, keď človeku nevdojak napadne neodbytná otázka: čo vedie hysterikov z európskych krajín či krajíniek, ktoré sú z geopolitického hľadiska menej než bezvýznamné, aby spoza plota tak besne štekali na tých veľkých?

Tých príkladov je veľmi dlhý rad. Či šlo o českého ministra zahraničných vecí, ktorý vyzýval kolegov z EÚ, aby diskutovali o zákaze schengenských víz pre Rusov, či šlo o estónskych predstaviteľov, ktorí celkom vážne vyzývali na uzatvorenie Fínskeho zálivu a zákaz vstupu pre ruské vojenské lode, čo by z Baltského mora urobilo vnútornú vodnú plochu Severoatlantickej aliancie, či šlo o lotyšský parlament, ktorý vyhlásil Rusko za sponzora terorizmu kvôli podpore sýrskeho prezidenta Bašára al-Asada, či išlo o provokácie voči ruským veľvyslanectvám, pamätníkom, cintorínom, či išlo o premenovávanie ulíc s menami ruských géniov, či išlo o šikanovanie, ponižovanie a utláčanie početných ruských menšín žijúcich v pobaltských štátoch...

Východoeurópske euro- a NATO-čivavy sa od svojich starších euroatlantických drážav veľmi rýchlo dokázali naučiť ich koloniálnej nadradenosti a arogancii. Ako príslušníci toho jediného správneho, demokratického, ľudskoprávne bezúhonného spoločenstva dávajú svoju dôležitosť najhlasnejšie najavo tým, že poučajú jadrovú veľmoc Rusko o jej geopolitických možnostiach, či Čínu s päť a pol

tisícročia trvajúcou históriou o ľudských právach a teraz podobne starobylý Irán o tom, komu čo smie predávať a s kým sa smie priateliť. To jedným dychom s tým, ako mu okázalo vyhlásia sankcie, ktoré nie sú podložené rozhodnutím OSN, a teda sú nelegálne.

Toto si východoeurópske euro- a NATO-čivavy dovoľujú ako príslušníci spolku s najväčším zločincom novodobej histórie: Spojenými štátmi americkými, ktoré majú na svedomí nekonečne dlhý rad vojen, provokácií, intríg, prevratov, farebných revolúcií, a ktoré nielenže ani neskrývajú svoju túžbu ovládať, poučať a vyciciavať celý svet, ale ju dokonca bezočivo povýšili na svoje neodňateľné právo.

Východoeurópske euro- a NATO-čivavy vykrikujú a štekajú, lebo sa potrebujú pred svojím pánom ukázať. Je to ľahké, nevyžaduje to žiadnu špeciálnu odvahu, za plotom NATO sa cítia bezpečne. Čím politicky krátkozrakejší a mentálne jednoduchší, tým hlasnejšie kričia.

Keby to robili iba tí najhlúpejší predstavitelia politického života, dalo by sa nad tým povzniesť ľahšie – lenže robia to aj ľudia v najvyšších funkciách štátnej diplomacie, ktorí by mali byť tými najskúsenejšími a najprezieravejšími odborníkmi, seniormi diplomatického zboru.

Spomínajúc napríklad na časy, keď v slovenskej zahraničnej politike ľudia ako bývalý štátny tajomník ministerstva zahraničia Jozef Šesták dokázali kompetentne a naozaj profesionálne riešiť chýlostivé úlohy ako delenie majetku federácie či spor s Maďarskom o projekte Gabčíkovo – Nagymaros, sa môžeme vrátiť na začiatok tohto článku k 27-ročnému štátnemu tajomníkovi ministerstva zahraničia Stančíkovi a jeho najnovším výrokom, ktoré vyslovil v mene nás všetkých.

Nie, nebrzdené a arogantné euro- a NATO-táranie tohto mládenca nie je diplomaciou: je iba vizitkou úplnej nekompetentnosti, obmedzenosti a duševnej biedy. Nuž ale, aký káder mohlo ponúknuť OĽaNO do tejto poprednej štátnej funkcie, všakže? Okrem extrémne vysokého sebavedomia má tento človek potenciál iba na jediné: dobabrať v medzinárodných vzťahoch aj to málo, čo súčasná vládna junta ešte nestihla.

Ostáva nám iba dúfať, že čím skôr sa táto smutná doba skončí, a to nielen na Úrade vlády, v Prezidentskom paláci, v parlamente, ale aj na ministerstve zahraničia.

AUTOR: Ivan Lehotský

[ZDROJ](#)